

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΟΥΤΟΥΜΠΗΣ

κ. Κοκός Κουτούμπης είναι άνθρωπος καθ' όλα αξιόλογος. Τὴν νεαρὴν ἡλικίαν παρέκαμψεν ἤδη, πλησίστιος δὲ βαίνει πρὸς τὸ τεσσαρακοστὸν. Ἐχει δύο ἐλαττώματα· ἐκτὸς μιᾶς τεραστίας ἐλγῆς εἰς τὸ πηγούνη· ἔχει μίαν ἀφηρημάδα ἐκτακτον, καὶ δευτέρον, μίαν τρομακτικὴν. . . σπητονοικοκυράν, ἣ ὅποια προκειμένου περὶ ἐνοικίου δὲν ἐννοεῖ καμμίαν ὑποχώρησιν.

Ἄλλ' ἔχει καὶ δύο προτερήματα· πρῶτον εἶνε πάντοτε κηλοενδεδυμένος, μὲ τὰς ἄκρας τοῦ πανταλονίου ἀνεστραμμένας καὶ δευτέρον εἶνε φιλαναγνώστης· τὸν βλέπετε δά. Ἄ, δὲν ἀφίνει ἐφημερίδα καὶ περιοδικόν. Ρίχνεται ὡς γύψ ἐπὶ τῶν τυπογραφικῶν στηλῶν.

Τὸ πρῶτ' του τὸ περὶ μὲ μίαν ἐφημερίδα καθήμενος εἰς κανὲν θρανίον τῆς δεινροστοιχίας ἢ ἐξωθεν ζαχαροπλαστείου τινός. Ἐκεῖ συναντᾷ ἐνίοτε καμμίαν κυρίαν ἀσχούσαν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τῆς ἐφημεριδοφιλίας νόσημα. Καὶ τότε τοποθετεῖται ἀπέναντί της καὶ σχηματίζεται ἐν tableau vivant.

Ὁ κ. Κουτούμπης τὰς περισσοτέρας ὥρας του δαπανᾷ διὰ νὰ ἐνδυθῇ. Ὁ ζαχὴς του πρέπει νὰ εἶνε ἀμέμπτου ἐντελείας, τὸ πανταλόνι του ἀπηλλαγμένον παντὸς ρύπου, μὲ ἐν τσάκισμα εἰς τὸ μέσον, τοῦλάχιστον δὲ ἡμίσειαν ὥραν καὶ κατὰ λεπτὰ ἀπαιτεῖ ἢ διευθέτησις τῶν ἐκατέρωθεν τῶν παρεῶν

του κοτολεττῶν, ἀνὰ μέσον τῶν ὁποίων ἀπὸ τινος ἐξεφύτρωσαν φεῦ! καὶ τινες λευκαὶ τρίχες.

Ἀγαπᾷ πολὺ τὰ ψάθινα καπέλλα, τόσο, ὥστε τὰ φορεῖ μέχρι Δεκεμβρίου, καὶ ὅχι πλέον ἀγαπᾷ ἀλλὰ λατρεύει τὸν ποδόγυρον, πάσης προελεύσεως καὶ πάσης ποιότητος.

Μίαν πρωίαν, ἀκριβῶς μόλις εἶχε κόμη μετὰ πολλὰς προσπάθειας εὐθυτενῇ τὴν χωρίστραν του, δέχεται τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Κερᾶ-Παναγιώτας. Κερᾶ Παναγιώτα δὲ ἐστὶ, προξενήτρα μὲ τὸνομα.

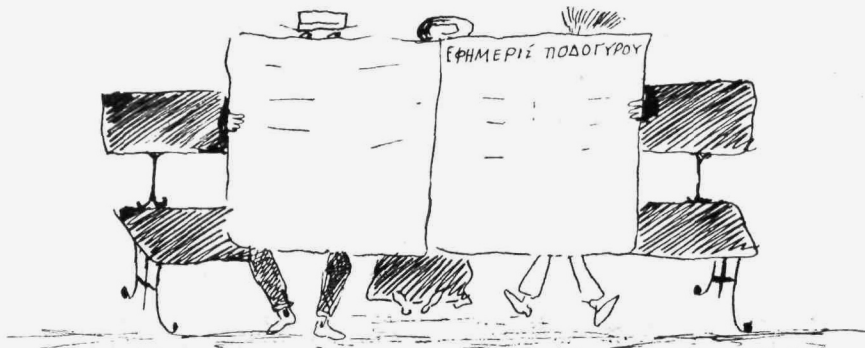
Δὲν διέσωσεν ἡ ἱστορία τί ἐλέγχθη μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν περίφημον ἐκείνην πρωίαν. Διέσωσαν ὅμως τὰ «Διάφορα κοινωνικὰ» μιᾶς ἐφημερίδος τὸ ἀποτελεσμα τῆς συνεντεύξεώς των.

Ἰδοὺ το:

«Χαρμόσυνοι ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ ἱπποτικοῦ νέου κ. Κοκοῦ Κουτούμπη, τῆως γραφέως γ' τάξεως ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ σφραγιστοῦ χάροτος μετὰ τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων περιεχομένης κυρίας Εὐλαλίας Ἀλατοπιπέρη, τὸ γένος Καλαπόδη. Εἰς τοὺς μνηστευθέντας» κλπ.

Ἡ πρώτη των δουλειὰ ἦτο, μόλις συνηντήθησαν, νὰ καθήσουν πλάϊ πλάϊ καὶ νὰ διαβάσουν μετὰ τοῦ θεοῦ τῆς νύμφης, παρ' οὐ πολλὰ ἤλπιζεν ὁ Κουτούμπης νὰ κληρονομήσῃ, μίαν ἐφημερίδα ποδογύρου — ὁ ὅποιος τόσο πολὺ ἤρεσκεν εἰς τὸν Κουτούμπην — καὶ ὑπὸ τὸ παραβάν τῆς ἐφημερίδος, ἣ ὅποια τοὺς ἀπέκρυπτε ἀπὸ τὰ βλέμματα τῆς προξενητρίδας, νὰ ποῦν τὰ πρῶτα στρογγυλὰ λόγια τοῦ συζυγικοῦ ἔρωτος. . .

Καὶ τὰ εἶπαν ἀρόθως, διότι ὁ θεὸς ἦτο. . . κωφός.

Τὴν ἐπομένην ἐθεάθησαν en bras εἰς τὴν δενδρο-
στοιχίαν.

Ὁ κ. Κουτούμπης ἀπχράλλατος· μόνον ὅτι ἀπὸ
τὰς συγκινήσεις τῆς μνηστείας ἀδυνατίσεν ὀλίγον
καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του φορεῖ ἤδη ὑψηλὸν πῖ-
λον. Ἰσως διότι εἶνε διαρκέστερος τῶν ἄλλων πί-
λων.

Ἀλλὰ τί εἶνε ὁ κόσμος! Δὲν ἔμπορεῖ ὁ ἄνθρω-
πος οὔτε τὴν ὥραιότεραν στιγμήν τοῦ βίου του ν'
ἀπολαύσῃ ἐν ἡρεμίᾳ, εἰς τὴν παληόκοσμον αὐτόν.

Ἐνῶ μίαν ἡμέραν τοῦ ἔλεγε ἐκεῖνη ὅτι θὰ εἶνε
πιστὴ μέχρι . . . τάφου, πρὸς τὸν ὅποιον ἐπλησίαζε
ἄλλως τε ἔνεκα τῆς . . . ἡλικίας καὶ τῶν ρευμα-
τισμῶν καὶ ἐνῶ ἡνώνοντο ἐξ αὐτομάτου τὰ χεῖλη των
—πρᾶγμα πολὺ φυσικὸν εἰς μεμνηστευμένους— κα-
τι τοῦ ἐρχεται εἰς τὴν μνήμην. Πῶς ὁμοιάζει ἡ
ἄρραθωνιστικὴ του μετὰ τὴν Φρύνην ἐνδὸς . . . φίλου
του!

Ἐπὶ τῇ ιδέᾳ μόνον τῆς ὁμοιότητος, ἐπισυχω-
ρησεν ἔντρομος.

Ὡ τῆς ἀποκαλύψως! Ἦτο ἡ θεία τῆς εἰλη-
του Οὐρανίας, ἣν εἶχεν ἀγαπήσῃ, πρὸ ἐξαετίας. . .

Ἦτο ἡ πρώην σύζυγος ἐνδὸς κλητῆρος τοῦ ὑπουρ-
γείου ὅστις τὸν εἶχε ραπίσῃ μίαν ἡμέραν διὰ μίαν
αστειότητά του ἀναγομένην εἰς τὰ οἰκογενειακά
ἀπόρρητα τοῦ κλητῆρος, ἀπὸ τὸν ὅποιον. συνεπεία
τῶν ἀπορρήτων αὐτῶν, ἐκεῖνη τὸν διεξέυχθη.

Ἦτον ἡ πρώτη ἐρωμένη—λέγουν τὰ πύλωτα σιό-
ματα—ἐνδὸς . . . συνταξιούχου.

Ἦτο κόρη . . . ἀγωνιστοῦ.

Ἦτο ἰσχνὴ ὡς βελόνη ἀπὸ ἐνεῖνας ποῦ πωλοῦν
10 λεπτά τὰς διακοσίας.

Ἦτο ραιδοσκελῆς.

Ἦτο ρευματικὴ.

Ἦτο λυμφατικὴ.

Ἦτο, ὅτι θέλετε ἦτο, μόνον γυνὴ δὲν ἦτο. Καὶ
ἦτο σύζυγός του ὅχι μέχρι τάφου πλέον, ἀλλὰ πε-
ποιήσεις κοινὴ ὑπάρχει, μέχρι . . . διζυγίου.

~~~~~

ΕΡΩΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΩΝ

ΜΠΟΡΟΣ ὁ πατήρ.

Ἡ κόρη κατι τι περισσότερον
τοῦ πατρός. Ἐμπορος . . . αἰσθη-
μάτων.

Αὐτὸ τὸ κορίτσι—δὲν ἦταν δὲ
καὶ ἄσχημο—εἶχε μίαν φριθερὰν κλίσην ἀπ' αὐτῆς
ἀκόμη σχεδὸν τῆς μητρικῆς γαστρός.

Νὰ μάθῃ νομικά.

Ἡ κλίσις τῆς δ' αὐτῇ τὴν ἔκοψε νὰ ἐνθουσιάζε-
ται μετὰ πάντα ὅστις ἦτο δικαστῆς, δικηγόρος, συμ-
βολαιογράφος καὶ δικαστὴς ἀκόμη κλητῆρ.

Ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου ἦτο δι' αὐτὴν ἡμέρα εὐ-
τυχίας. Διότι εἰς τὸ ἀπέναντι σπῆτι, τὸ ὅποιον κα-
τεῖχε ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος ἕνας ἀριστὸς ψάλτης
μιᾶς ἐκκλησίας ὀγκανίζων νυκτὸς καὶ ἡμέρας, κα-
τέκχησε ἕνας δικηγόρος, ὁ ὅποιος εἶχε καὶ ἐν ἄλ-
λο πλεονέκτημα, ἐκτὸς τῆς δικηγορίας: νὰ εἶνε
καὶ ἀνύπανδρος.

Καὶ ἤρχισεν ἡ κόρη τοῦ ἐμποροῦ τὰ γλυκὰ
μάτια ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ἕως ὅτου τὴν
συνέλαβε μίαν ἡμέραν—συγγνώμην, τρόπος ἐκφρά-
σεως διότι ἦτο μεσάνυχτα—εἰς τὸ φέγγος τῆς σε-
λήνης νὰ συνομιλῇ γλυκὰ μετὰ τὸν κύριον δικηγόρον.

Ὁ ἔμπορος δὲν ἐχώρατευσεν.

—Ἄλλη φορὰ νὰ μὴ . . .

—Μὰ ἡ κλίσις, μπαμπᾶ μου, πρὸς τὰ νομικά
με κάμνει . . .

Τέλος πάντων τὸ ἀπὸ παραθύρου εἰδύλλιον διε-
κόπη καὶ πρῶτ' ἄλλ' ἄλλ' ἕνας ἄνθρωπος κομίζων
κάτι τι.

Ὁ γαλατῆς δὲν ἦτο.

Πρῶτ' ἄλλ' ἄλλ' εἰς τὴν θύραν ἐμφανίζεται καὶ
παραλαμβάνει καὶ παραδίδει εἰς τὸν πατέρα τῆς
ἑνα χαρτὶ ἡ κόρη.

—Ὡ τί ἔπαθα! . . .

—Τί μπαμπᾶ μου;

—Κλῆσις!!

—Πρὸς τὰ νομικά. Καὶ σεῖς λοιπόν;

—Καλὲς τὶ νομικά, κλῆσις πρὸς τὰ δικαστήρια,
πρὸς τὴν τζέπην μου. . .

Ἡ κόρη τοῦ ἐμποροῦ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐννοήσῃ
τί θὰ εἶπῃ κλῆσις ἄλλη, ἐκτὸς τῆς κλίσεως τὴν ὁ-
ποίαν ἤσθάνετο πρὸς τὰ νομικά. Τί φυσικώτερον
λοιπὸν νὰ ἐρωτήσῃ τὸν γείτονα.

Ἐκεῖνος ἀπήτησε διὰ νὰ τῆς λύσῃ τὴν ἀπορίαν
νὰ κύψῃ πρὸ αὐτοῦ καὶ νὰ κλίνῃ ὀλίγον τὴν κεφαλὴν.
Τὴν ἐφίλησε, διότι θὰ ἦτο ἡλίθιος ἂν δὲν τὸ ἔ-
καμνε.

—Καὶ τώρα στάσου νὰ σοῦ εἰπῶ τί σημαίνει
κλῆσις. . .

—Νὰ μὴ μοῦ εἰπῇς τίποτε. Τώρα ἦλθε καὶ ἡ
σειρά μου. Κλῆσις εἶναι ὅταν ἐξανγκνάζεται τις
ὑπὸ τοῦ δικαίου νὰ κάμνῃ τί τὸ ὅποιον πρέπει νὰ
κάμνῃ. Τὸ φίλημα εἶνε κλῆσις πρὸς τὸν γάμον
ὥστε. . .

Ἐνυμφεύθησαν ἀλλὰ δὲν ἤξευρε ἡ δυστυχισμέ-
νη νόρην, ὅτι ἐκτὸς τῆς κλήσεως, ὑπῆρχε καὶ ἄλλο
δικόγραφοι: Ἀγωγή διαζεύξεως, ἄφευκτος συνέ-
πεια τῶν μεταμεσονυχτίων συνεντεύξεων.

Θ. Διδόπουλος

